

IDA C. HELLAND-HANSEN

IDA C. HELLAND-HANSEN

M Y L D E R

2012

Mycelium • 2011 • 2,16 x 2,39 m

MYLDER

We move between seeing the object, recalling virtual images that it brings to mind, and comparing the virtual object thus created with the one before us. This viewing process reactivates a viewer's complex of memory-images at the same time that it creates the object for perception.

Laura U. Marks

TEKSTIL ELLER MALERI?

Under modernismen var det avgjørende at mediene ble holdt rene – maleriet skulle rendyrke de maleriske kvalitene, keramikk de keramiske og tekstil de tekstile. Men den tid er forbi, for i den etter-moderne epoke er ikke dette lenger sett på som et mål. Tvertimot. Det er Ida Helland-Hansens arbeider illustrerende eksempler på.

For når vi står overfor arbeidene hennes er det relevant å spørre om det dreier seg om maleri eller tekstil? Vel, utgangspunktet hennes var ihvertfall tekstil, og store arbeider som *Idunns epler* på oljeplattformen Brage i Nordsjøen og hennes lyse, vårlige tepper på statsministerens kontor er tekstilarbeider. Men det var på 1990-tallet. Karakteristisk for disse teppene er ornamentet, et mønster som riktignok ikke lenger er like regelmessig som på de gamle åklær, men likevel er klart synlig. Også et annet trekk er typisk – at hun inne i mønsteret har plassert en rekke figurasjoner som gir assosiasjoner i mange ulike retninger. Dette finner vi igjen også i de nyere arbeidene hennes. Men teknikken er en annen.

MYRIADS

We move between seeing the object, recalling virtual images that it brings to mind, and comparing the virtual object thus created with the one before us. This viewing process reactivates a viewer's complex of memory-images at the same time that it creates the object for perception.

Laura U. Marks

TEXTILE OR PAINTING?

During Modernism, artistic media needed to remain pure – paintings should only concentrate on painterly qualities, ceramics on ceramic qualities and textiles on textile qualities. But Modernism is over; in the present era this is no longer a goal. Quite the contrary. Ida Helland-Hansen's works well illustrate this point. When looking at them, is it relevant to ask whether they are paintings or textiles?

Well, her starting point was in any case textile, and monumental works such as *Idunns epler* (*Idunn's Apples*, now to be found on the Brage oil platform in the North Sea), and her lightly coloured works so reminiscent of spring (they hang in the Norwegian Prime Minister's office) are definitely textiles. But these were produced in the 1990s. The primary characteristic of these works is ornamentation – pattern – which admittedly is no longer as regular as what one finds in traditional tapestries, but it is nevertheless clearly visible. The works also have another striking characteristic; within each pattern she puts figurations that invite us to make associations in many different directions. This can also be seen in her more recent works. The technique, however, is different.

TEKNIKK OG PROSESS

Det finnes riktignok ennå reminisenser av det tekstile, for hun anvender et bomullslerret som bunn. Opp på det laminerer hun silkepapir, og så går hun igang å male. Ofte hurtig og spontant. Etter dette følger den første kritiske fasen – hun undersøker nøye hvilke deler av dette første malingslaget hun vil bevare og legger flytende gummi over disse delene. Så går hun videre med et nytt lag maling etterfulgt av en ny kritisk fase. Og slik kan hun fortsette inntil arkeologen i henne overtar og utgravningsfasen inntrer. Og da kan mye skje.

På denne måten er prosessen avgjørende. Når vi ser et bilde som *Vardøger*, – det betyr som kjent en varslenende ånd, – aner vi for det første et uregelmessig mønster av brede svarte bånd, dels lagt i L-former og dels i sirkelsegenter, som i tillegg ofte krysser hverandre. Men bildet er ikke på noen måte uttømt ved dette, for også fargene – grå, hvite, lyserøde og lysegrønne i litt forskjellige valører – danner et eget mønster. Og for det andre innfører de et dybdeaspekt i bildet, fordi de avvekslende befinner seg både over og under båndmønsteret. Dette gjør flaten meget rik og avvekslende, ja nesten bølgende. De hvite partiene kan gi inntrykk av et lys som enten lyser flaten opp innenfra, eller kan hende faller inn på den utenfra. Ser vi nærmere etter, er det også en rekke figurasjoner inn i dette mylder av streker og farger som kan minne om menneskehoder, kirkespir etc. Det er derfor ikke så enkelt å finne ut hva bildet varsler om, men det er vel det som er problemet med et *vardøger*.

TECHNIQUE AND PROCESS

There are still vestiges of textile, not least because she uses a cotton canvas base. She laminates tissue paper to the base and then starts painting, often rapidly and spontaneously. Then comes the first critical phase – she carefully examines which parts of this first paint layer she wants to preserve and covers them with a layer of liquid rubber. This is followed up with a new paint layer and a new critical phase. Thus she continues, layer on layer, until the archaeologist in her takes over and the excavation phase begins. At this point a lot can happen.

The process is therefore decisive. Looking at a picture such as *Vardøger – Prescient Spirit* – we first notice an irregular pattern of thick black lines. Some are L-shaped while others are curved, and they often cross each other. But there is more to the picture than this. The colours – grey, white, light red, light green in slightly varied hues – establish another pattern. They give the picture depth by dint of being sometimes on top of and other times underneath the pattern of black lines. In combination, the patterns lend the picture a rich, pulsating, even wave-like quality. The white areas can give the impression of a light that either illuminates the pictorial surface from within, or from the outside. Closely examining this composition with its myriad of colours and lines, several figurations seem to suggest human heads, church spires and so forth. So it is difficult to know what the prescient spirit presages.

Vardoger • *Prescient Spirit* • 2008 • 1,75 x 1,60 m

ORDEN OG URO

Urovekkende er det ihvertfall, men på en annen måte enn det bilde hun har kalt for *Urovekkerne*. Der er mønsteret mye klarere og enklere å avkode, fordi det består av en rekke gullaktige kvadrater med avvekslende sirkelformede og firkantede hull i midten. De er koblet sammen både vertikalt og horisontalt med gullbånd. Bakgrunnen er brunlig med forskjellige sjatteringer av lysere partier. Slike regelmessige mønstre av geometrisk karakter inngir orden og system og får en til å tenke på den italienske renessansen og dens understrekning av den gudgitte orden i tilværelsen. Så dette er langt fra urovekkende. Det er derimot en rekke smale blodrøde figurasjoner som er uregelmessig organiske, og kan virke som om de er dryppet ned på den ellers så ordnede flaten. Selv om disse organiske figurasjonene er overveidende røde, er de ikke helt ut det. De har her og der følge av hvitere flekker, som i noen tilfeller fortynner rødfargen og i andre står alene som en lett tåke over flaten. Noen ganger er det også kommet en mørkere farge inn som gjør flekkene nesten fiolette. Hadde vi visst hva disse røde figurasjonene er for noe, hadde de kan hende ikke vært så urovekkende. Men slik det nå er, kan man ane det verste.

ORDER AND DISTURBANCE

Vardøger indeed suggests disturbance, but in a different way than the picture Helland-Hansen has called *Urovekkerne* (*The Disquieters*). In this latter work the pattern is much clearer and easier to decode because it consists of a series of golden squares with alternating circular and square holes. The gold squares are linked vertically and horizontally with thick gold lines. The brownish background has lighter passages in a range of nuances. Such regular geometric patterns have an ordering function that prompts one to think of the Italian Renaissance and its emphasis on the God-given order in the universe. As such, the picture is far from disquieting. There are, however, many small blood-red figurations that are irregularly organic, and it seem like they have dripped onto the otherwise well-ordered pictorial plane. Although mostly red, they are not completely so, for in some places there are white flecks diluting the red, and in other places the whiteness is like a light mist on the picture's surface. In yet other passages, a dark colour turns the flecks almost violet. If we knew what these red figurations were, they would perhaps not be so disquieting. But as the situation stands, we can fear the worst.

Urovekkerne • The Disquieters • 2010 • 1,90 x 2,30 m

Nå er ikke alle bildene hennes stemt i moll – hun spiller også i dur som i *Myldringstimen*. Her er mønsteret dannet av avlange, ovale belgliknende former som avvekslende er plassert vertikalt og horisontalt. Flere er også forbundet med hverandre gjennom smale bånd. De fleste er grønnlige, men i ulike valører, mens noen er halvveis røde og andre helt lysrøde. Bakgrunnen har et lett rødlig skjær. Her dukker det opp små insektsliknende skapninger, større dyr og mennesker, men også blomster og blader. Det hender også at disse figurasjonene tar mønsterets belger i besittelse, og da får de ofte et Bosch-aktig utseende, mens de lyse rokokkolignende fargene gir det hele et drømmeaktig preg, langt fra marerittet.

ARKEOLOGI

Et naturlig spørsmål når vi ser Ida Helland-Hansens bilder er hva de egentlig representerer. Det er jo ikke den hverdagslige virkelighet vi lever i – hun er ingen realist. Så det er ikke forholdet til noen ytre virkelighet som står på spill i disse bildene, men heller ingen estetisk virkelighet av rene former og farger, som under modernismen. På karakteristisk ettermoderne vis er ikke bildene sin egen virkelighet – de *gjør* snarere noe med oss betraktere. Slik dreier det seg snarere om verb enn substantiv, mer om handlinger enn ting. Foran bildene kan vi ikke uten videre slå fast hva vi ser – hun er ingen I. C. Dahl eller Christian Krohg. Vi må som arkeologer – ikke så ulikt hennes egen maleriske prosess – grave oss ned til motivene. Likevel når vi aldri frem til sikre resultater, bare til formodninger. Og det er kanskje like godt, for bildene er vakre å se på og de er så myldrende fulle av liv og betydninger at vi har mer enn nok å henge hode og fingrene i.

Now not all her pictures are composed in a minor key – she plays in a major key in *Myldringstimen* (*The Swarming Hour*). Here the pattern is formed with elongated pod shapes alternately placed vertically and horizontally. Many of the pods are interconnected with thin lines. Most are greenish, but in varying hues, while some are partly red and others are completely light red. The pictorial ground has a light reddish hue. We see small insect-like creatures, larger animals and human figures, but also flowers and leaves. In some places the figures swarm over the pod-like shapes in a way that recalls works by Hieronymus Bosch, but the light rococo colours give the entirety a dream-like character that is not at all nightmarish.

ARCHAEOLOGY

Looking at Ida Helland-Hansen's pictures, it seems natural to ask what they represent. It is obviously not the everyday reality we live in – she is not a realist. So no relation to an external reality is at stake in these works, but neither do they concern any purely aesthetic reality of colour and form such as was the case during Modernism. In a characteristically no-longer-modern way, the pictures *are not* their own reality – rather, they *do* something with us as viewers. So it is more a matter of verbs than nouns, more actions than things. Standing before her pictures, we cannot rightly determine what we see – she is no J. C. Dahl or Christian Krohg. We must, like archaeologists – and in a way not unlike her own artistic process – dig into the motifs. Still, we never reach any definitive conclusions, only opinions. And this is perhaps just as well, for the pictures are beautiful to look at. They have so much vitality and meaning, that we have more than enough to think about.

Myldringstimen • The Swarming Hour • 2011 • 1,60 x 1,57 m

ONDSKAPENS BLOMSTER

Dette gjelder ikke alle. I *Pollensvarsel 22.7.11* er situasjonen noe annerledes. Det er et bilde som er komponert i en svart-grå-hvit-skala med bare noen få innslag av varme røde og brune toner. Og ser vi nærmere på blomstene er de klippet til av aviser som alle omhandler den forferdende tragedien som skjedde i Regjeringskvartalet og på Utøya den 22. juli 2011.

Bildet er ikke malt på lerret, men er en collage på glass, montert foran en hvit vegg slik at blomstene – når de er belyst ovenfra – kaster skygger på veggen bak. Det oppstår slik et spill mellom avis-blomstene med sine uhyggelige tekster og de svarte skyggene deres, lett forrykket, på veggen bak. Man skal ikke ha mye fantasi for å øyne idéen bak et pollensvarsel som dette. For det blomsterstøv det her er tale om stammer så avgjort fra baudelaïrske *fleurs du male* eller ondskapens blomster, og de kaster lange skygger som vi sent vil bli ferdige med. Dette er politisk kunst på høyt nivå.

Utstillingen har fått tittelen *Mylder*, og det er ikke bare fordi den myldrer av former og farger, men kan hende først og fremst fordi den også har et mylder av ideer og betydninger. Riktignok ikke klare og presise, men kan hende som Immanuel Kant uttrykte det: «at det er tanker uten å være bestemte tanker». For det er nå engang slik kunsten uttrykker seg. Selv når den taler politisk.

Gunnar Danbolt

THE FLOWERS OF EVIL

What I just said [about definitive conclusions] does not apply for all Helland-Hansen's works. In *Pollenvarsel* 22.07.11 (*Pollen Forecast*, 07.22.11) the situation is quite different. This picture is composed in a grey-scale with only a few elements of warm red and brown. Looking more closely at the flowers, we see that they are all cuttings from newspapers discussing the inconceivable tragedy that happened in Oslo's government quarter and on Utøya Island on 22 July 2011.

Rather than being painted on canvas, the picture is a collage on glass. It is mounted in front of a white wall such that the flowers – when lit from above – cast shadows on the wall behind. The newspaper flowers with their distressing texts interact with the black shadows they cast, slightly diagonally, onto the wall. One does not need much imagination to perceive the idea behind a pollen forecast such as this. For the pollen in question obviously comes from Baudelairean *Fleurs du male* (*flowers of evil*), the kind casting long shadows that take ages to fade. This is political art on a high level.

The exhibition is titled *Mylder* (*Myriads*), and this is not simply because each work contains a myriad of forms and colours, but perhaps first of all because each picture holds a myriad of ideas and meanings. These are not clear and precise, but as Immanuel Kant points out, some ideas exist without being specific. And this is how art expresses itself. Even when it speaks politically.

Gunnar Danbolt

Hvor skal dette ende? • What will this lead to? • 2010 • 1,90 x 2,30 m

Below zero • 2009 • 1,70 x 1,60 m

Detalj, GPS I

Treet som vokste inn i himmelen • The tree that grew from earth to heaven • 2009 • 2,12 x 2,37 m

KANSKJE ER EG IKKJE DER

ved ein fjern horisont der språket ikkje har ord står
himmelstigen der bestemor drer stig opp med song og
barnebarn kjem ned med gråt og kanskje møter dei
kvarandre der i overgangen mellom liv og død i ein
arveknute av ubestemmelege fargar utan namn i ein
labyrint av minner mellom alle greiner og blad på
kunnskapens slektstre der søstrer møter kvarandre i
mormors salmebøker og farmors broderi med kartet
over minnehavet frå kyst til kyst leitar dei saman og
kvar for seg rører dei kvarandre og trør varsamt over
bruene mellom før og no mellom deg og meg og dei
og oss finn kvarandre i eplehagen under grågamle tre
som blømer på nytt mellom lysande grøne vårskuggar

Helga G. Eriksen

IDA C. HELLAND-HANSEN (b. 1963, Bergen, Norway)

EDUCATION

Ecole des Beaux-Arts,Aix-en-Provence,France.....	1983-84
National College of Art &Design,Bergen.....	1984-89

SOLO EXHIBITIONS

Drammen´s Museum, Norway.....	1991
Kunstnerforbundet,Oslo, Norway.....	1991/96/09
Regional Art Center, Hordaland , Norway.....	1991
Regional Art Center, Østfold, Norway.....	1991
Regional Art Center, Rogaland, Norway.....	1992
Gallery Langegaarden, Bergen, Norway.....	1992/06/12
Sogn & Fjordane Art Museum, Norway.....	1995/09
Risør Art Assosiation, Norway.....	1999
Haugesund Art Association, Norway.....	2004
The Vicarage of Haa, Norway.....	2004
The Trondheim Museum of App. Art, Norway.....	2004
Gallery Finse, Norway.....	2005
Gallery Voss, Norway.....	2005
Gallery Giga, Norway.....	2006
Gol Art Assosiation, Norway.....	2009

GROUP EXHIBITIONS, SELECTED

Regional Art Center,Svolvær, Norway.....	1989
”Print-X-Future”, Nordic exhibition, Helsinki, Finland.....	1989
The annual Exhibition of Arts and Crafts, Norway.....	1990/94
The National Autumn Exhibition, Norway.....	1991
Kvam Art Association, Norway.....	1991/03
Textile Exhibition, Martin, Slovakia.....	1996
Gallery Lofoten, Svolvær, Norway.....	1999
Gallery Vikørødegården, Hamar, Norway.....	2000
”Soft World”,Textile Exhibition, Lithuania.....	2001
The National Textile Triennale, Norway.....	2003/06
Textile Exhibition, Stockholm, Sweden.....	2005
Røhsska Museum, Gothenburg, Sweden.....	2006
Gallery Little Kabelvåg, Norway.....	2009
Hardingpuls, Norheimsund, Norway.....	2010
Molde Art Assosiation, Norway.....	2011

MEMBERSHIPS

NBK (Norwegian Artists Union)
NK (Norwegian Assosiation of Arts and Crafts)
NTK (Norwegian Textile Artists)

COMMISSIONS, SELECTED

Bergen Countyjail.....	1990
Engen Nursing Home.....	1991
The Town hall,Aurland.....	1992
”Brage”, Oil Plattform, Norsk Hydro.....	1993
The College of Hedmark, Rena.....	1995
”Troll” Oil Platform, Statoil.....	1995
The Library of Arendal.....	1998
Skjold Nursing Home, Bergen.....	2001
Skøyen Atrium, Oslo.....	2000
Christi Krybbe School, Bergen.....	2001
Arna Nursing Home, Bergen.....	2001
Reros Rehabilitation Center.....	2002
Tjølling Nursing Home, Larvik.....	2003
Psyciatric Hospital, Stord.....	2005
The University of Bergen.....	2005
The Town Hall, Austreim.....	2005
Mathopen School, Bergen.....	2005
The Courthouse of Arendal.....	2006
The Hansapark, Bergen.....	2007
The Skagenfund, Stavanger.....	2008
”Hummingbird” culturecenter for children, Sao Paulo, Brasil.....	2009/10
Olsvikåsen High School, Bergen.....	2011

COLLECTED BY

West Norway Museum of App. Art.....	1989/99
The Norewegian Council of Culture.....	1991
Trondheim Museum of App. Art.....	1992/04
The Prime Ministers Office, Oslo.....	1996
Oslo Museum of App. Art.....	1996
Haukeland Hospital, Bergen.....	1997/98
The Ministry of Health, Oslo.....	1999
The Ministry of Labour and Government Adm., Oslo.....	2003
The Ministry of Foreign Affairs, Oslo.....	2003
The Norwegian Embassy, Dar Es Salaam, Tanzania.....	2004
Haugesund Art Association.....	2004
Løvåsen Nursinghome, Bergen.....	2007
Sogn & Fjordane Art Museum, Førde.....	2009

*Hold fast • Don't Let Go • 2012 • 0,32 x 0,32 m
Acrylic on glass.*

Ida C. Helland-Hansen

ADDRESSES:

*USF-Ateliergruppen
Georgernes Verft 12
5011 Bergen, Norway*

*Brattlien 12
5019 Bergen-Norway*

Tel. (+47)952 85 373

E-mail: idachh@hotmail.com

Photo: Thor Westrebø
Elisa Helland-Hansen

Text: Gunnar Danbolt
Helga G. Eriksen

Translation: Arlyne Moi

Print: Bodoni

Thanks to: Kaspar
Hannah
Mathea
Lina for support
and Torstein titemaker

